

РЕШЕНИЕ

№ 2099

гр. София, 24.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 25.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **2204** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и чл. 250 от ЗМВР вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба В. № 5607 от 15.03.2010 г. по описа на Административен съд – С. град, подадена от С. П. Г., ЕГН *, от Г. С., жк.Д. 1, Б. 7. В. В. ,1, А. 48 със служебен адрес Г. С.,ул. Славянска № 20 , .2, А. 6 чрез А. В. П. от САК срещу Заповед рег. № Оз – 621 от 01.03.2010 г. на директора на Г. Д. “О. П.” – М., с което му е наложено дисциплинарно наказание “Уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител в М..

Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като противоречи на материалноправните разпоредби, постановена е в явно несъответствие с целта на закона и при нейното постановяване е допуснато съществено нарушение на административно - производствените правила. Твърди се, че с оспорения административен акт е постановен по дисциплинарен въпрос, който вече веднъж е решен с издаването на заповед от органа, с която на същото основание е прекратено служебното му правоотношение, която е отменена с решение на ВАС. В хода на съдебното производство се явява лично и с процесуалния си представител А. П., който поддържа жалбата, претендира сторените съдебно – деловодни разности и депозира писмено становище.

Ответникът – директора на Г. Д. “О. П.”, редовно призован, не се явява и не се

представлява в съдебното заседание. В същия ден по делото е постъпило писмено становище от процесуалния представител юрисконсулт Ц Пейчинова с представено пълномощно.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.12.2009 г. с В. № ВВ – 16223 по описа на Г. Д. “О. П.” е подадено заявление от жалбоподателя С. Г., с което се посочва, че същият на основание чл. 251 от ЗМВР, в законоустановения срок от постановяване на окончателното решение на Върховния административен съд, се явява в дирекцията, където е служил преди да му бъде прекратено служебното правоотношение, което е определено по съдебен ред за незаконосъобразно. Видно от съдържанието на заявлението се установява, че със заповед рег. № 0-505 от 22.10.2008 г. на директора на Г. Д. “О. П.” му е наложено дисциплинарно наказание “уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител в М. за извършено нарушение на т.1 от МЗ № Из-1161 от 28.07.2006 г. и т.т. 7,8, и 17, буква “а” и “б” на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в М., утвърден с МЗ рег. № Из-2013 от 08.11.2006 г. В същата заповед като второ основание е посочено, че действията на С. Г. са несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители на М., с които се уронва престижа на службата и по смисъла на чл.224, ал.2, т.1 и т. 4 от ЗМВР са дисциплинарно нарушение, съставомерно на чл. 227, ал.1, т. 10 от ЗМВР във връзка с чл. 230, ал.2, т.4 от ППЗМВР.

От мотивите на тази заповед е видно, че на 10.09.2008 г. около 17,40 в Г. С. на Б. А. М, посока от Б. Цариградско шосе към жк. Д., на кръстовището със съединителния ръкав от Б. Цариградско шосе /вход/, С. П. Г., полицейска категория Д, командир на отделение в сектор “Охрана на клонове /регионални каси/ и специализирани предприятия на БНБ” на отдел “Охрана на банкови обекти и сигурност” към Д. “Жандармерия”, управлявайки лек автомобил “Пежо – 205” с ДК№ М 3244 АХ, поради движение с несъобразна скорост и употреба на алкохол е предизвикал ПТП със спрелия пред него лек автомобил “Рено – Меган”, ДК № ЕН 8386 ВВ, управляван от Н И К от Г. П.

Тази заповед е обжалвана от С. Г. пред Административен съд – С. град, където е образувано адм. дело 6711 по описа за 2008 г. на 4 – ти състав като същата е отхвърлена с решение от 05.02.2009 г. В срок този съдебен акт е обжалван пред Върховния административен съд и е образувано адм. дело 4876 по описа за 2009 г. на Трето отделение. Касационната инстанция със свое решение № 15329 от 14.12.2009 г. е отменил заповед рег. № 0з-505 от 22.10.2008 г. на директора на Г. Д. “О. П.” и по силата на закона настоящия жалбоподател следва да бъде възстановен на заеманата от него длъжност към датата на уволнение.

В изпълнение на това решение на ВАС, жалбоподателят е подал посоченото заявление до органа по назначаване за определяне датата на встъпване в длъжност, като се е явил в законовия срок.

Същевременно е образувано наказателно производство срещу С. Г. като в СРС е водено НОХД № 5670 по описа за 2009 г., НК, 14 състав, по което на 09.10.2009 г. е одобрено споразумение между жалбоподателя и СРП, при което Г. се е признал за виновен, че при описаното ПТП е управлявал лек автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а именно 1,8 на хиляда, установени по надлежния ред – протокол за химическа експертиза № 2689 от 11.09.2008 г. на УМБАЛ “Св. Анна” – С., представляващо престъпление по чл. 343б, ал.1от НК. Със цитираното споразумение е определено наказание на жалбоподателя по реда на чл. 343б, ал.1 във връзка чл. 55, ал.1,т.2, буква “б” вр. чл. 42а, ал.2, т.1и т.2 вр. чл. 42б, ал.1 от НК, “ПРОБАЦИЯ” със следните пробационни мерки – задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА с периодичност два пъти в седмицата и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от СЕДЕМ МЕСЕЦА, като се зачита времето през което е бил лишен от правоуправление.

Това споразумение влиза в сила от момента на неговото одобрение от съда, поради което на 15.10.2009 г. е издаден 1 брой бюлетин за вписване на осъждането (резолюция върху протокола от о.с.з. – л. 49).

По повод заявление В. № ВВ – 1622 от 22.12.2009 г. на жалбоподателя, е издаден Заповед рег. № 0з-315 от 26.01.2010 г. на директора на ГД “ОП”, с която С. П. Г. е назначен на длъжност “Командир на отделение” в сектор “Охрана на клонове/регионални каси/ и специализирани предприятия на БНБ” на отдел “Охрана на банкови обекти и сигурност” към Д. “Жандармерия” считано от датата на встъпване в длъжност. Това е станало с връчването на Акт за встъпване в длъжност на 05.02.2010 г. в 11,00 часа на жалбоподателя, подписан от него и от началник на “Човешки ресурси”.

Непосредствено след връчване на този акт, С. Г., подава заявление В. № 1109 от 05.02.2010 г., с което моли на основание чл. 245, ал.1, т. 4 от ЗМВР да бъде освободен от служба в М. по собствено желание. Върху същото има резолюция от 05.02.2010 г. на ВНД началник “ОБОЙ” с текст ”Съгласен съм” и други две резолюции от 09.02.2010 г. и 11.02.2010 г. с текст, че срещу Г. има дисциплинарно производство и се отхвърля искането му. В отговор на това заявление на жалбоподателя е връчено писмо рег. № ОА - 3587 от 02.03.2010 г. на директора на ГД “ОП”, с което му съобщават, че искането му за прекратяване на служебното правоотношение с М. на основание чл. 245, ал.1, т.4 от ЗМВР не е уважено, поради факта, че срещу него се води дисциплинарно производство.

На 05.02.2010 г. е връчена покана при отказ на С. Г. за даване на писмени обяснения във връзка с присъда за престъпление по чл. 343б, ал.1 от НК по НОХД 5670/2009 г. на СРС, НК, 14 състав като е определено това да стане до 15 часа на същия ден. В 11,30 часа е изготвен протокол рег. № 1091 от 05.02.2010 г. за отказ от даване на писмени обяснения от служител, извършил нарушение на служебната дисциплина. Този протокол е връчен на жалбоподателя на същата дата в 11,30 часа.

На 15.02.2010 г. в 13,50 часа на С. Г. е връчена Покана за даване на писмени обяснения рег. № ОА – 2739 на директора на ГД “ОП” в срок до 13,30 часа на 16.02.2010 г. В нея е посочено, че същата е на основание 229, ал.1 от ЗМВР във връзка със съобщение за произшествие В. № ВОД – 2355/11.02.2010 г., във връзка с присъда по НОХД № 5670/09.10.2009 г. на СРС, НК, 14 – ти състав. В дадения му срок, жалбоподателят е депозирал писмените си обяснения с В. № ВОД – 2657 от 16.02.2010 г. , които са приети в 11,40 на същата дата от директора на ГД “ОП”. Направено е предложение до органа по назначаване с рег. № 1633 от 19.02.2010 г. за налагане на дисциплинарно наказание “уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение в М. на държавен служител в лицето на С. Г., направено от директора на Д. “Специализирани полицейски сили”.

В резултат на тези действия е издадена, оспорената заповед рег. №Оз-621 от 01.03.2010 г. на директора на ГД “ О. П.”, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, поради извършването на дисциплинарно нарушение на основание чл. 228, т. 2, чл. 226, ал.1, т.6 и чл. 227, ал.1, т.1 от ЗМВР.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган – директора на ГД “О. П.”, съобразно правомощията му по чл. 228, т. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР, предвид вида на наказанието – “уволнение” по чл. 226, ал. 1, т. 6 от същия закон. Заповедта е издадена в съответствие с предвиденото в чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР съдържание.

При издаването ѝ, административният орган е допуснал нарушения на административно производствените правила, които да водят до нейната незаконосъобразност.

Настоящия съдебен състав на Административен съд – С. град след като се запозна с материалите по делото и направените възражения от страните по жалбата, административната преписка и депозирания писмени становища, намира, че оспорения административен акт е законосъобразен, а сезиращата молба до съда ОСНОВАТЕЛНА.

Не се спори от страните по фактите, а по правото и дали правилно е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя. Съдът след като се запозна подробно с представените доказателства по делото, намира, че обжалваната

заповед е издадена при съществено нарушение на процесуалния закон. На първо място не са спазени изисквания на чл. За издаване на заповед за започване на дисциплинарното производство срещу служителя, както и че такава не е връчване на последния.

На следващо място настоящия съдебен състав, намира оспорения административен акт за постановен след изтичане на предвидената в закона давност, посочена в чл. 225, ал.1 и ал.2 от ЗМВР– откриване на нарушението 2 месечен срок и 1 година от датата на неговото извършване.

Не се спори от страните, че жалбоподателя е извършил престъпление по чл. 343б, ал.1 от НК на 10.09.2008 г., представляващо управление на МПС – л.а. марка “Пежо 205” с ДК № М3244АХ, собственост на Д Г. Н, с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 ‰, а именно 1,8‰, установено с протокол за химическа експертиза № 2689/11.09.2008 г. Следователно датата, на която изтича едногодишния давностен срок следва да се брои от момента на постановяване на присъдата, което е 09.10.2009 г. и издадената заповед е в този срок

На следващо място, ако се приеме, че дисциплинарното нарушение е станало известно към 09.10.2009 г., датата, на която е одобрено постигнатото постановление между С. Г. и СРП като подсъдимият се е признал за виновен и е определено съответното му наказание. То от тази дата започва да тече 2 месечния срок от откриване на дисциплинарното нарушение, който изтича на 09.12.2009 г., много преди издаване на обжалваната заповед.

Съгласно чл. 230, ал. 1 от ЗМВР, при наличие на данни за извършено тежко дисциплинарно нарушение по чл. 227 дисциплинарното производство се образува с писмена заповед на министъра на вътрешните работи и се открива дисциплинарно дело. В тези случаи, дисциплинарното производство се извършва от дисциплинарно-разследващи органи, определени от министъра на вътрешните работи. В процесния случай липсва акт, с който се образува ново дисциплинарното производство и не е определен дисциплинарно-разследващ орган за изясняване на постъпили данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от страна на С. П. Г.. Съгласно чл. 244, ал. 1 от ППЗМВР, дисциплинарно-наказващият орган приключва разследването в едномесечен срок от образуването му, като изготвя становище до органа по чл. 186, ал.1 от ЗМВР. В процесния случай такава становище е изготвено, но парадипсис липсва на акт, с който се започва дисциплинарното производство не може да се прецени дали е спазен този срок.

По тези съображения настоящия съдебен състав приема, че обжалваната заповед е незаконосъобразна като постановена при съществено нарушение на процесуалните правила и следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на ответната страна искане, на основание чл. 143 от АПК и чл. 7, ал.1, т.4 в.р. чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя

сумата в размер на 510 (петстотин и десет) лева, представляваща сторените съдебно – деловодни разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 17. ал. 2, предл. Последно от АПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на С. П. Г., Заповед рег. № 0з – 621 от 01.03.2010 г. на директора на Г. Д. “О. П.” – М. за налагане на дисциплинарно наказание “Уволнение” и прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител в М..

ОСЪЖДА директора на ГД “О. П.” да заплати сумата от 510 /петстотин и десет/ лева, представляващи съдебно деловодни разноски от бюджета на Г. Д. “О. П.” в полза на С. П. Г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: